

alene den Uretfærdighed, der er tillige en anden langt større. Her anlægger man en Statsbane, og derved fritager man med det samme Egnens Beboere til alle Tider for Bekymringer med Hensyn til Driften. Denne staaer for mange Egne som det afskrækkende, naar der er Tale om Baner. Man hører ofte sige: Pengene til Anlægget kunne vi vel skaffe, men Forpligtelsen til at opretholde Driften tør vi ikke paataage os. Denne Forpligtelse fritager man disse Egne for, og desuagtet nøjes man med at forlange et saa minimalt Bidrag som 25,000 Kr. Det er i den Grad urimeligt at gøre et Baneanlæg afhængigt af et saa minimalt Tilskud, at det forekommer mig, at man helst helt maatte lade være at kræve noget Tilskud. Det, man her har forlangt, er næsten en Parodi. Jeg kan ikke komme bort fra den Betragtning, jeg tror, det er umuligt at komme til en Argumentation, der kan modbevise, at man favoriserer de Egne, der ere daarligt stillede med Hensyn til Trafikken, saa enormt ved at give dem Statsbaner, at det er ganske rimeligt, at man forlanger et nogenlunde anstændigt Tilskud af dem. Jeg havde helst set, at man forlangte 80,000 Kr.; og jeg mener, at man under ingen Betingelser bør gaa til mindre end 40,000 Kr.; det har jeg Gang efter Gang hævdet, og derfor kan jeg ikke stemme for Forslaget. Jeg erkender, at det er ganske ligegyldigt; Sagen er jo i Virkeligheden afgjort. Jeg vil til Slut udtale det Haab, at Tiden maa vise, at den ærede Ordfører har Ret og jeg har Uret med Hensyn til vort Syn paa Sagens økonomiske Resultater.

Th. Nielsen: Jeg maa meget beklage den Skæbne, der er tildelt det Forslag, der oprindeligt blev forelagt her i Tinget angaaende Statsbaneanlægget i Jylland, nemlig angaaende en Bane fra Vejle til Holstebro. Ved at skære Strækningen fra Vejle til Herning bort, er denne Bane bleven i den Grad lemlæstet, at jeg ikke kan indse, hvad Nytte den nu i Grunden kan gøre. Der er blevet talt om, at den kunde bygges privat fra Herning til Give. Det have vi haft Lov til nu i 6 Aar, men det er ikke sket og vil vist næppe ske nogen Sinde, fordi den paagældende Egn er saa fattig og daarligt stillet, at det er en Umulighed at bygge en Privatbane. De 3 Baneforslag, vi her behandle, kan jeg i og for sig ikke have noget imod, da de alle ere foreslaaede af den jyske Jærnbanekommission, men jeg maa, som sagt,

beklage, at man har skaaret Strækningen Vejle—Herning bort. For flere Aar tilbage var Folketingets Stilling den, at der burde skaffes en Jærnbaneforbindelse mellem Holstebro og Vejle, og den Stilling har Folketinget ganske vist ogsaa indtaget i Aar, idet Folketinget har vedtaget en Bane fra Vejle til Holstebro ved 3 Behandlinger, og da Loven kom ned fra Landstinget, hvor man havde skaaret Strækningen fra Herning til Vejle bort, igen satte denne Strækning ind paa Loven. Hvad Aarsag der kan være til, at der i de sidste Dage er sket dette Omslag i Udvalget, ved jeg selvfølgelig ikke, men jeg kan tænke mig, og jeg ved, at Frygten for en Gang i Tiden at skulle gaa ind paa de dyre Banegaardsforhold ved Vejle, som har været foreslaet af Regeringen, har været en af Grundene. Jeg tror nu, at vi alligevel trygt kunde have bygget Banen, i det mindste til Give. Vi skulde nok have faaet billigere-Vilkaar ved Vejle, og enten vi nu bygge Forbindelsen Herning—Vejle eller ikke, saa ere Banegaardsforholdene ved Vejle af den Beskaffenhed, at det vil vise sig, at de nødvendigvis ville kræve en Udvidelse alligevel.

Der er ogsaa rejst den Indvending mod Strækningen Herning—Vejle, at den pegede mod Kjøbenhavn. Det er underligt nok, at naar man taler med de Folk, der komme med denne Anke, opdager man, at det blot er, fordi det ikke er den mest direkte og lige Linie fra vedkommendes Hjem til Kjøbenhavn; thi møder man Folk længere Nord fra, begynde de stadig at tale om at faa en nærmere Forbindelse med Kjøbenhavn end den over Frederits, saa det lader ikke til, at det, de frygte for, egentlig er, at den peger mod Kjøbenhavn. Der har været stærke Røster oppe for at bygge nye Banestrækninger i Jylland og skaffe Færgeforbindelse mellem Jylland og Sjælland for at faa nærmere Forbindelse fra Jylland til Kjøbenhavn. Jeg tror heller ikke, at vi skulle være saa bange for at faa for let Forbindelse med Kjøbenhavn. Efter den Udvikling, Byerne overalt i Verden tage, og saaledes som de overalt vokse, og saadan som vor Hovedstad vokser, har Landet et godt Hjemmemarked i Hovedstaden, og den Tid kan maaske komme, at vi maa glæde os ved at faa saa let en Forbindelse som muligt til dette Hjemmemarked, som ingen andre Lande kan afskære os fra, hvad vi desværre nu maa se er Tilfældet med vore hidtilværende Markedspladser for vore Landbrugsprodukter.